

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

Tady je Čestmír Strakatý, vítejte u dalšího dílu mého podkástu.

Most děkuju za všechnu podporu na hero-hero.co o lomenu Čestmír.

Dnes jem jím hostem starosta preských řeporí z ODS, Pavel Novotný, taky mediální osobnost.

Já nevím jak tě adeklátně dost popsat a nazvat.

Bývalý král do lováru, mám rádi se říkánu, a to takhle nebojout.

Ne, nevím tak, jsem cała Brita, ne.

Ne, já se se randu.

Je to vždycky píšeš těm lidem, se kterými vedeš v semeskách konverzace, kdy oni ti nedávají.

Je to strašně provokujé.

A tím píšeš zpátky podobné nedávky.

Celebrita a řízená osobnost.

Ano, bůj těchá, ty nejsi celebrita a já jsem celebrita.

Jako já vím, že ta otázka na tebe je vlastně jako banální, ale může tohle politik starosta prostě psát lidem.

Podle mě, ne.

Alebo toho možná bude víc, co bych co dělá takovou absolutě, nemůžeme dělat.

Ty si zároveň teď si objeolá ta věc, která mě zaujala, kdy ty si pomohl jedné ženě, která utíkala před domácím násilím.

Ty si.

No, protože jsem to zdílal, ty se reagoval na tvít, který já jsem retvítoval, takže jsem to všechno viděl.

Ty si se ozval ženě, která potřebovala pomost pod domácím násilím.

A pokud to vím správně, tak ona nakonec někde u vás skončila.

U mě bude u mě každý do 12. zářid, kde je to do vás uměno.

U mě bude uměno, tak mám uvolnit, tak mám uvolnit, když jsem měl pro ukraní, kde jsem to měl uprchlit.

Já ty se mi uvolnili, budu se to rekonstruovat a mám ještě v prázdni, takže jsem tam moh...

Tak tam mám jednoho nešťastníka, co skončila na újci pro odhodu a jednu v týranou.

A to je hrozný příběh, to je hrozný, tím je bylo fakt strašně nító.

No, jo, no.

Tak to je jedna tvoje tvář, kde ty si pomohl ukraínským úprchlíkům a teďkom pomáhaš prostě ženě před domácím násilím.

To je taková ta pozitivní část.

A pak je to druhá část, kde ty nedáváš lidem poměrně ostře a otevřeně?

No, někde jim to pravdu, ale řekat musí.

Někdo musí...

No, nedávám, no.

To je pravdou, pravdou.

Ne, nedávám, ale nemusel bych jim nedávat.

Je to špatně, že jim nedávám, než bych jim říkala pravdu.

Ale neměl bych jim nedávat.

Tím, co nedávám, že jsou hloupí, protože někoho volují názor.

Tak to jsou ty samé lidi, s kterými bych měl trpělivé mluvit.

A jsou to ty lidi, kterými já říkám, o kterých jsou třeba obětí dozen informací.

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

A o kterých vím, jsou to lidi, s kterými máme lidi, jako jsem.
Já to znamená inteligence.
Lúvit trpělivé.
A budeme brat jako obětí.
A to je špatně.
To je špatně, ale já na sebe nemůžu česmine brát takovou týhu.
Na mě se deleguje, na mě se deleguje role, jakého si.
Já vody...
Voděl mě deleguje svoje frustracie s ODS, v pouste jako lidí.
Na mě malým katastrofem toho, což je porížel.
Já nebyžu nejde z týchu všechno a všechno.
Ty si na sebe sam deleguješ?
Já vím.
Ty si vlastně velký odhalitel toho, jak jsem na Slávi s primulou.
Se dobrovolně přelásel k tomu, že jsem...
To je právě dativ. Česmine hrovně odhalitelné gra.
Česmine kosmé zekost.
Žešli jsme kaúzu jako primula na Slávi a já taky a Česmine.
A teby nákně měli být vyfoceny ho na tý slávi i v tím primulou.
A já jsem si vlastně odhalil, že jsem těchto být z učástí toho,
jsem těchto být.
A ty se vlastně odhalil, takže těchto můželi je právě...
Já vlastně pro mě zapoměl.
To bylo ve vlastně to bohecký.
To už je dávno.
Můžeš mě to vypravit, co chceš.
Já spíš jako by přemýchlím na tím,
že ty si přece dobrovolně kanidoval na starostu.
Já jsem na to jasně.
A ty se to užíváš?
Užívám se strašně.
Ty si tohle to, i ty všechny tanečky,
i ty medialní vystoupení, to nadávání,
to, jak ty lidi to bě nadávání.
Ano, děláme to, dobře užívám si to.
A nepřeháníš to?
Přeháním to občas.
Přezdám, mám se tedy,
že se to užívá.
Přeháním.
A kde je vlastně ta hranice,
to je botázka,
když jsem v noci,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

to to asi těná znu,
jsem na moch spát.
A někdy lidi to říkuju z nějakou.
Já jsem na moch spát.
Já jsem fakt, jak to na moch spát.
Byli tři dáno.
A já jsem měl jednou autovodek sešel.
Já jsem zkočil na kolo,
vodil jsem,
byl jsem,
byl jsem porý,
byl jsem porý,
byl jsem kouk sešel,
asi 4 km,
na kole,
tam jsem,
byl jsem do jednou autovodek,
vodbrzdil jsem,
a do,
vytračil jsem moment ven,
doslovnit si,
a zase jsem ujel zpátky,
já jsem si jelenout.
A vlastně jsem svým způsobem,
já vlastně jsem vloupal do BMM noci,
jakýho,
byl to ta vrák,
ale no,
mám tělka,
co si dělal,
tak byl jsem jo,
ale kým je říkala,
že ne,
kouk, čeba na ti normální,
v noci se se bral většně dráno,
a je to volen,
která je autovlastně,
svým způsobem,
já nevím,
mám asi učitou potřebu,
jakého zrušení,
nebo každodenního penza,
prostě,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

ale je pravda,
jak se to užívám,
to mám šesmina pravdu,
protože,
nejsi máš nějakého kitrékoty,
třeba,
ale jsi mám se úplně blbej,
možná,
jsi měl chovat něj,
to je rozuměj,
co,
mě říkala,
jaká přichološka,
co mi dělal,
říčák,
že jsem,
jak ten Matsuda,
ten,
ten,
jeden,
ten,
no asi,
jo,
ne,
paví mi to.
No,
no dobře,
no,
ale jako asi byc řekl,
že něco z toho,
něco z toho je zahraniou.
Masy,
jo,
to,
to,
jak se o tom bavíme,
tak jestli sam dobrý nímá,
jo,
tak jo,
no,
no,
no,
no,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

no,
no,
no,
no,
no,
no,
no,
to bylo jisto blok správně,
jak jsem řekl,
když jsem řekl,
můžeme řebol,
že by to byl.
Če to jsou nejhorší národ nevídečný,
ten lečeský pleb.
Byl bym nal kličet,
od okovovac fialovy,
z té nevídečná bang dla českých.
Byl by můj velký průšvih,
na toto,
z můj,
no,
no,
no,
no,
tak,
jo,
no,
tak,
no.
A to,
to jsou pŕžvihy,
ale tohle to není jenom po tobě, tohle je před se o tom, že ty lidi přicházli a říkají hle tady je český, já to těžíš ty komentáře taky čtu, protože mě to taky píšou ty lidi a nebo mi pusílej spravy a říkají jak to že se nevinujete tady Pavlou Novotnímu, který nás může, nám může vyhrožovat na životě, protože oni si některé taktysty, tvoje spravy.
To před se tomu kriminálká řeká mi, tak to bude je to tás chodný na přestupek, že on to přestupek byl jo, ale jste pobŕřelost, to víte, a on, víte, kdo těch, který se nějakou přišlo, a já slušel jsem, že 40 a 50 a já jsem byl 3krát na odporu v dětším kontroli, kdo to může se nás nestíhal.
Můžli mi říct, že samozřejmě byl chyba hroznál, že vy chvíli, kdy jako už jsem se řeknu a voda potom opravdu přijde 50 teryfstního známeň.
A zamyslal se?
Zamyslal, že jsem se káce litoval, jsem mŕm sam se bežil, protože jsem taky bŕl, taky jsem si to zvládnou.

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

Já jsem si vyhypoval, schvál jsem si vypravkoval na tom, tyto kuty, ty pro ruskou, ty pro ruskou, ty pro ruskou prostě.

Já můžu taky vám říkat vás, ale můžu říct, že...

To jsou lidi?

Já můžu říct, že nebyl lidi, nebo lidi, nebo lidi, nebo lidi.

Ty pro ruskou, ty pro ruskou uvažující lidi?

No vidíš jak to jde, Pavel.

Jsem si prostě vypravkoval.

Výborně.

Tam bylo 200, tak jsem jako jeho, to svížo, vlajky, práci jsem byl.

Pak jsem to vypnul, ale jsem to musí jel voběd.

A doma, jak jsem byl vytračený, tak jsem to pustil znova, oj tam zpátky a zkákali.

A no, tam bylo z toho padé, no já tam tohle měk posal, pahnejšo.

Jsem si jel z tý, Ukraínii byl, jsem si zlively v té době, no.

A bylo, že jo, no tak vypadalo, tak to je padalo, že jo, pak taky nemůžu, pak taky jsem řešel,

že jsem pak je milítu, že to není to ne, neví ty jsou vyslosti, ty okolnosti,

že jo, vypadá tak to je, padá.

Správdí mi to to nevodstíhaly.

Jaký jsou vyslosti okolnosti?

Jaký tam chybí jsou vyslosti okolnosti?

Vždyby každý do knusy, kdy má to drzost, to hodnotit. Měl ještě vědět.

Mluvil ke 150 pro ruským trollům.

Ne, mluvil k lidem, který jsou občadný teato republiky a jsou...

No, ale říkal se, ale říkal se, ale co? Ale říkal jsem jenom pravdu.

A vyšte, vyšte nehorší, já jsem na Ukrajině,

jsem říkal to, když to bylo potom, když to bylo předtím,

ale ještě jsou, když jen to díš přítval,

že jsem nebyl z Ukraínci, když to byl.

Já jsem byl tuto Ukrainov.

Na Ukrajině jsem o tom, takže se mnou přiznávám,

na Ukrajině jsem o tom mluvil, do televize,

a říkal se mnou, že jsem tam čekol, říkal, že je počáli válku,

protože nazaržili osmocná vén.

U nás se báčilo trochu na konci druhý slojí války,

ale tě by neváčili.

Ale vám tady na Ukrajině to úplou pravdu.

Češi, neváčili 200 let.

400 let možná.

Já jsem 30 letá válka, dejme tomu,

že 30 letá válka, že jste jich trochu váčilo.

A proč to důležitý, jestli jsme válčili nebo na?

To sašně důležitý.

No, protože tady ta zem...

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

Prostě to bude válkou.
Takže bych si nenáme v sobě vůbec
v hrůzi války, jak jako...
No tak při někdo by ti řekne,
před pár dny byla výročí Srpna 68.
Ale prosím tě dobrý.
To tady byly tanky.
Já vím, ale jako aby okupace
asi nebyla válka.
Ale okupace asi nebyla úplně srandasí.
Ne, nebyla, ale já můj válce.
První češi by počáli válku.
První češi by počáli válku.
Spoustek tam byla.
Válku.
Ale češi by potřebojuj válku, ale hroznávit.
Je to hroznávit.
Je přepalena, je vyhy pomátovým.
Češi by byli, ale neby ty češi to válku prožili.
Maníka, to je válku, tady je bokem někde.
Tak by si uvidomili.
Ale vám, co tam chytel a zahlavu, jak to veš?
Tak by si uvidomili, co to je,
co to je, co to je, co to je, co to je, co to je, co to je, co to je, co to je, co to je, co to je, co to je,
Uvíš, že tě nejde válku reňka.
Vtedy vtedy pozním.
Co to bylo za národnost?
Jak to se vědět?
A je to důležité?
Ne.
Já tě to jedno.
Víš na to, co si tě ptá?
Jo, já vím.
A ty vyžiárác prostě pro dím.
Ty vyžiárác prostě pro vakoutě lidi.
Ne, ale jenom přemýšleme si už to jako nedošlo někam, jako dál.
Možná jo.
V roku 2020.
Mrtvý, babiš, mrtvý, zemant, ty lety, jako...
Jsou dostal žutou kartu?
Jsou dostal žutou kartu.
Jsou dostal žutou kartu.

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

Já jsem vyžučení.

Pořád seš tady.

Možná to je, možná to moc, je čistný, ne?

Ale já tě kom přemýšleme si v tý válce,
kdy lidi na tebe posírající tresnýho znamení
a jejich teda 50 a nic se ti neděje.

No, potřebuji se něco dělejš, taky služ.

Ale zároveň reálně tě vnímá jako reprezentanta
a tu, který prostě se k ním nějak hová.

Jo.

A třeba je to i nějak radyakalizu.

Měl bych s ním mluvit jinak, no.

A nebo nemluvit, možná. Já nevím.

Taky, kolik háť promarním přeji to zvažovat.

Já vím.

No, a nezvažoval by si,

že by se zdal nějaký jako...

To ne, to jsem zvažoval, to jsem zvažoval.

Občas, občas zvažoval.

Neměl bys to zvažoval.

Takhle, občas už se byste než zvažím.

Přešitost takové,

bych neměl využít, přešitost mlučet.

Většinou jí nevyužiju, teď je to na myslu.

Ale jako, že ho tam přemejšli.

Občas fakt jako přemejšli.

Občas fakt přemejšli.

A k čemu ducháze?

No, dvě.

Že bych to tak...

Že bych to tady dál, že špatně.

Že to je špatně.

No, ale tak to večeho vlastně udělám.

Ale vysí se mi to jednoho.

No, já právě,

jako k tomu míře mi moje náje.

Je se, jako nebojíš,

že někdo z těch lidí,

kteří třeba jako zmátli ty dvě ukrenky.

Kdybych to přiznal,

kdybych to...

Kdybych se dbál,

že někdo z těch lidí,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

kde, kde, no, právě,
kde, kde oni tam šli,
Rajchlovci šli pochudem,
že to vlády,
já jsem viděl ty zábědy,
kde oni tam na tebe řvou,
že Podijské prase,
a tak dále ty tam není řeš,
taky něco,
že jo, protože,
a no,
jistě,
no,
a předtím byl u tebe domán,
tak, no,
byl byl domán, no,
to jsem jako tá hodina líbila,
protože to byl,
já jsem jako načekal,
ale hlavně byly uradnice,
a že tam řevali,
už pojí kolikáty,
v 9 ránov neděli,
byle srebejo,
to bych chtěl,
v 9 ránov neděli,
to je práci,
já jsem tam furt,
pravda,
ale ještě,
jsi tam okam řeku,
jak oni mluvíš,
u té muzea,
to stala situace,
kdy,
mě tam prostě,
tam, tam, tam,
tam prostě,
ta naše stradna demonstracia,
mě podala megafon,
a to teda skoprněli ty,
antikonflitní tým,
uniformy i civilové,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

skoprněl na tráda policialní vtě,
tak,
že já jsem naštěstí pojd',
a já jsem řekl,
že pojdy,
zdravý demonstraci,
a budí,
já tam řekl,
tak,
tak,
tak,
tak,
tak,
tak,
tak,
no,
nebylo úplně jednoduchý,
vymysel prostě svojí trasu,
tak,
tak,
tak,
tak,
tak,
tak,
tak,
a to se nikdy
dnes zažilo,
tak,
tak,
tak,
no,
no,
a tak,
jak je potom,
totem všem,
kdy teď vidíš,
jak vyostření tej emoce jsou,
a tej emoce nikdy
takovýchle nebyly,
jakí jsou teď.
A protože,
to byly taky,
ne?

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

Tak,
když říkáš,
přemýšlím na tím,
docházím v tomu,
že to,
dělám,
fudál.

A říkáte věc, jak to má se rádně být, teď byli u nás, myslím, že přepondí velký CES, celý ty antizim po scény.

Byla tam pojď, jsem tam drává, všichni se tam sradili, co dělat a soustředit se na těch 10%, těch nechat úplně strnout a soustředit se na tu šelou zónu.

A zase dělá si z nich se randuté v pořádku, Pavle, jak si z nich dál, já si z nich předal je v pořádku.

Stožku, no já vím, no.

No vím to, mám všechny informace, které počel mý.

Jo, mám konec autorytike, můžu, můžu, mám všechny informace.

A někdy to i trochu bezohladněnce bá?

A není to hlavně jako nějaká jako lidská, jako důstředost?

Ne, počkej, počkej, čestný ne.

Nebo že by si zřek, může se stát i mě,

že někdo se ke mě bude chovat, tak jako já se chovám tím lidem.

Bože to by se to myslím nestalo, ne?

Můžu se mít, jak bychom se být, bychom se být,

Jsem pan pravda, nebo kde jsem zrandu, ne?

Jo, jo, ještě popravdě, mám to, nebudte hát,

čestný nebo saka týmu, že...

Nakonec v těch nehorších chyví, ale to je vládně sám sebe, v té posledních autorytiků.

To už se říká?

No, to už se říká.

Takže, no, můžu, můžu, můžu, můžu, můžu,

můžu, můžu, můžu, můžu, můžu,

Můžu se říká?

Tyhle, ty, můžu.

Tak něčem asi seš můj dřeší, že...

Jo, neopradu.

Máš rodinu nějak sevojí stará.

Serám sevojí, vopradu.

Máš, máš repory, je nějak sevojí stará.

A vopradu naslůchám tím, vopradu naslůchám s tím starším.

A vyšce nejhorší, že já třeba úplně moc nevím, jaký jsi starosta.

Já vím, že na tebe nikdo nedává, vím, že se tě snažili sundat před Volubama.

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

Ale pojd' se na to myslejí.

Že tě kritizujou za to, jak tam něco děláš.

Ale zároveň stejně na konec vždycky vnímá mnou tu mediální person.

To je prostě křičí na demonstrante.

Dobrá, ale přes to, jak to vnímáš.

Přes to, co ty na konec vždycky vnímáš?

Přes to, co na konec vždycky vnímáš?

Že po rýchi 55 kandidátů.

Pěti srahu ti tam velice bohatá politická mapa a proti s nám.

Voprudu spojede všetný skoro.

Přes to všechno, co ty vnímáš.

Jsem dostával takové výsadku,

že místo, aby mě s kamarádem jediným

tam doposudný lidaný pirátka tam na jednou už měl.

Mám v místo slaskovastní sestružio,

takže jsem dostával výsadku přes ty svoje průsady čestníle všechny.

Jsem dostával výsadku.

A nebo díky tě, možná?

Ne, ani náhodou.

Možná, že to, že se ještě jako by zábavné.

Ani náhodou, čestníle.

Chce, že si mě vyprokovat velice správně.

Pravda je úplně opačná.

Pravda je úplně opačná.

Představ si, že bych já byl do toho,

do toho, když tohle běl ešte hodný a slušný.

Ty vás tam měl ústavný většinu.

Já už teď, která mám ústavný většinu s sestru.

Hrozný.

Ne, mě by moji odpůrci boli na stolostu.

Je to tak, já mě to prachám naučil všechno,

jak to má dělat.

Prachám většinu všechno naučil.

No neudoušel.

Tak třeba mě to naučil.

Prostě ty bys mi taky,

ty bys mi taky,

Ty bý som vodil tady stejně

Je tam tyte nestnáší.

Nevám 400 auta ten

tak strojal videoklips,

Mají prostě čisto, u těch kontraňa růdou a mají to prostě, nemají je narvání, kdo nejede mordřele,

vidějí v tom místě, můj boj s krenem, mají to u každém čísle místě, tě zkuvodně kouza Flieger.

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

Volej by mě, lidí mají na tě pořádek.
Teď možná spíš jako umíš dobře prodat, ne?
Umíš počkej svojí práci.
Děláš ty viditelní věci dobře, uklidí silnice.
A ten populismus, nezapsená měte populismusy.
Počkej, jak ti říkáš, v každém plátku vedu někoho za Flieger, to znamená, že umíš počkej prodat svoje videa.
Výborní, ale děláme, co dělám.
Náklad pro mý, ty se por je prostě prvou, po dvěma videa nebyl po moc.
Také ty věci, co jsou vidět, já věci, co jsou vidět, ale ty věci, co jsou vidět.
Já tam jako stavím katedráli.
Budový, jakože budový, my to prostě, ono taky pozor, že smíjde.
Něží, že je pojdík, nezáš to tam.
Ono taky, abychom si řekl, na velí čestého výnám, nebylo moc těžký, jako to tam zlepšit.
Tak to si pojďme říct, já jsem neřišel v ráký bandě zloděju, to ani náhodou.
To bude opravdu staknovali.
Neinvestovali, to bylo dobře, a to byl napadíze.
To přišel, nebylo těžký, jako by to dělát líb.
Uprině, úplně na rovinu.
A samozřejmě, až já jsem populist.
Ty vole, ten populist mostí komunální poděse je skvělá věc.
Kamaráde, byt populist v komunálu, to je bomba.
Zůstává za tebou děcký řiště.
Něžkou, ty vole.
Hezký věc, to je fakt legerační.
Nemohodem taky.
Skatepark.
Skatepark, mám nejheb, mám nejepším republice.
Plním volební program, napíšu jen se do programu a spolním to.
A já to spolním, ale mám spolním.
Tak jako vlastně pak se ptám.
To do to všechno děláš.
To do to tě baví.
Práce pro to město tě baví.
Napolníme na práce.
Napolníme.
To je hezký.
Mám práce, který napolníme.
To je štěstí.
A do toho ještě nedáváš lidem na různých videí.
A nebo jdeš spolstě provokovat, protože to byla provokovat se na Tomá Slovák.
Čista.
No, tak jako...

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

Já se vlastně neneptám proč, protože to děláš.
A moja matka je učelka.
A Petr Fil ale tě pak zavola a řekne tě Petr Pavle.
Tu máme nád Petr Fil.
Už toho nechtěj, prosím.
Už nám pravdu káletí kálíte do hniznou.
Ty by Petr Fil.
Jsem si nás tím mám videem, bokám říkály.
Já to nikdy nikomu.
To je fakt soukromová věc.
Já to nikdy nikomu řekne.
Ale já ti to zářeknu, to by je.
Můžete říct.
Můžete nítom podkáznout.
Řekni mi to tady v soukromí.
Ale Petr.
Mám strašně Petr Fil rád.
Jsem nějakáma tam koberečku, potom prošel s tím.
Petr Fil.
Já ho nikdy můj nezapomenu.
Za prvé říct, že se mnou přijel do repory.
Když měl, když jsem měl.
Nihůř ze stranou problému.
A to není třeba si říct.
Ty vás jsem se dělal Petr Fil.
Vy říkávačka.
Byte tě dva bočíba.
A Petr Fil, ale by říká.
Na samom mám, pané premiér.
Jaký u měm říct?
Pané premiér, prosím.
A ještě jedno.
Jednom kulej mě to by dělal.
Vy říct ani děti.
Já říkám, jak ještě říct, máte ten buch.
A strašně Petr Fil.
A dí, nikdo mu si pomáhám, no.
Takže takhle si to jako,
že to je člověk,
to zbyt se, že je člověk.
Jo, jo, jo, jo.
Že zná i zprostá slovo 16.
Jo, a po minika řekl.

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

Po minika řekl.
Já jsem poslední v týkou ní raděl.
Ještě...
To tam byl takovou fouká.
Byl skvělejš, prostě.
Jako-t...
Skvělejš byl.
No, a ty se u něj takovou byl na koberečku?
Nebyl som něj.
Já jsem se tě neviděl,
dvě roky, co mě byl v zeporích.
Neviděl.
Ale standa byla,
že mě byl v zeporích,
ten grád.
Nehoršíme čas,
jsi o res.
Petr Fil.
A...
Já jsem...
Já mě tě to hrozně pomola
i v té strany, jo.
A...
Já ho říkám,
prosím se mnou přijel.
Jako jsme,
přijete.
A já ho říkám.
Vy jste včera předstalo
ten program nebabíš,
nebo jste mnou malo.
A o nám v piáreku řekl,
a já děl to anarkistické,
abyste to řekl,
že porjavané.
Přesně.
Prostě já mám hraděná Petra Filu.
Prostě návět,
vyvět tu stranu,
pravě ty udovím stínu.
No.
No, a já se ještě jednu vrátím,
k tomu,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

jak je na tomte tě ODS
skvělejš,
s Pavlem Blažkým
a jsi ho žlutou kartou
se ještě dostarem,
protože ty se na to zjemně těšíš.
Ale...
To na to zjemně těším.
Ale...
ta věc,
kterou jsme se to,
který jsme se trochu dotkli,
je ten strach.
A já se vlastně ptám,
jestli ty v tuhle chvíli,
popravdu se třeba
o tu svou rodinu,
jak ho nebojíš.
Ale ja,
nehoršně,
upřímně,
já jsem se prostě
přesně teď nemachnuju.
Jdeš patně.
Já jsem se prostě
čemu se říká, nebojš se.
Nemá to jen společnýho.
Bude vejku,
budu já a 4 dívky
v chatě,
budu vejku,
budu šramot u těch chaty,
nebo tam bylo,
šestán zvolíbalí jsou tam bude s mnou.
Buzeranský, ale prostě.
Já jsem ten do sebenu podívat,
do sebenu podívat ven,
podíjte mi.
Já jsem, nebojím,
nikdy nic o něj nikogo.
Nikdy.
Bohužel,
si nepřipouštím

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

ani ten strach,
jako osobe,
ani tam o to rodinu,
vymže,
vymže,
vymže, dělám špatně.
A já jsem v podáku nikolé,
nic v čeho,
nebojím nikou.
Jsme to je iracionální.
Ano.
A nepragmatický.
A nepragmatický.
A to to to mě je hloupé.
No.
Až bych se takhle hloupé,
to je hloupé.
No, já bych, no,
já nevím,
možná to je žena,
by řekle,
že to je hloupé.
Já mám takovou,
já mám takovou,
já mám takovou,
já mám takovou,
já mám takovou ženskou.
No, a ještě mě zajímá,
no,
podjema se přesunul otvěz,
kvělé paní,
která se teda bojí
a ty se nebojíš,
takže budeš pokračovat dělat
v tom, co děláš.
Dokud si něco,
dokud se něco dnes Teřetě to zběti.
Ten Matsuda.
Já jsem o tom nedavno
tady mluvil
s Ebou Farnou,
která vlastně zmínila
spátky i ve tu

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

Iveta bude v Blásinci, iveta se bude...

Ta, takto to je ono.

Iveta byla desetkrát to svůj život, pro měň, desetkrát, podepsala reverse.

To jsou gromý, ze státní, kliniky prostě, sřeský, ze zalaniční...

Pro tělku lidské.

Ano, po tělku, desetkrát.

A můj otel se říkal, ty musíš lečit, a spoděl rok...

Jí to říkal.

Ano, budeš mít práška, budeš dobrá.

Iveta Bartošová nikdy, nikdy si nechala pomoct.

Dobře.

Ten tlak těch médií v tom nemůhrát hrát...

Učitě moh náto dole, ale to vyže moh.

Ale to vyže moh.

Já nevím, co bude v tom seriálu.

Já se mi popisoval poslední...

Já jsem v tom na seriál.

Já jsem v tom na realitě.

Jo, já se mi popisoval rád.

Ní jsem tady poslední den, protože jsme to byli járo.

Prostě napsal ty čtyry věté mrtváry.

Poznám, že jste byl prostě já.

Neříkám, že jsem o toho byla.

A ten poslední den vypadal tak.

Ty poslední, že jste v 8 hodin.

Vymochujem se...

Já jsem s ním mluví 5 mrtví pelé, takže to byla to už ta doba.

Já jsem vrach, mluví vrach.

Vrach, mluví vrach, mluví vrach.

Ale jako vrach, jak mám říkám, že...

Jo, jsem větář, pozitivní postava.

No, nečím tady nemáte přesto.

Pozitivní postava, která ji milovala a kránila před náma.

Nikdy mi nic neprodala.

Na děci, ale by jsme se bavili před rozhovodem.

Tak se říkala, že jsem měl u nich doma fotografa.

Jo, měl.

To nás nejdou, mám žeský deníček.

A měm do posledních chvíle platěli, než muželi.

Já nemříkám, co se dělo.

Tak tady v tydnej...

Oni hlídala, a oni vydržali hlídat takový předný kuse.

Takže ono usnul.

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

Ono se szebrala, zbudila toho.
Větám se půl bády ráno a ono se zbudila.
Všechno byla, že byla, že byla, božrala.
No, a ten poslední den prostě takhle utekla.
Oni šel hradat a...
Tohle můj fotograf, co u ní to nával hodně času, byl taky policid.
Kamrát, že nás obou tak můj pomůží nej.
Můj hlid.
Tak můj jel pomozenat a našli.
Tak je to bylo.
To znamená, já jenom říkám, tak jak bulvár přispěl,
k její psychicky nepohodě.
Tak jak život z alkoholičkou.
Fuck, jak oni žádná frenda.
A ona teda byla těžká alkoholička.
No, a jako typická, ženská.
A takhle si vlastně vybíral typi můžu,
v poslím oku, kteji byli vždycky stejný.
Ne necháte pomoct.
Může se to sama.
Může si za to sama.
A je to tady.
Moc děkuji, že jste doposluchali, až jsem zbytek rozhovoru.
Nejdejte na hero-hero.co.lomenochestmin.
A uslyšíte v něm třeba tohle.
A vždyť, co to je, čest mi neneznou se na mě.
A celé někdo nezlobí.
Je to prostě fenomen.
Já jsem to říkám, tady.
Alkoholismu z ženy prostě fenomen.
Ako já se o něm nemluvím.
Možná by se o něm mělo mluvit výdnice.
A zase umředá dáda jednou.
Možná by se u nás mluvit výdvo alkoholismu ženu.
Ale tak nechciš pro to třeba něco udělat.
Saž politik, sež hlasitej.
A místo toho, aby stejí říval na zvané dezoláty,
dělat něco dobrýho.
No, dobrý.
A měl by někdo tak subjektivní,
jako ty,
učit něco děti?
Neměl.

[Transcript] Čestmír Strakatý / Novotný: Češi by potřebovali válku, lidem nadávám, říkám pravdu. Dáda skončí jako Iveta Bartošová

Fernov.

Pojďte se na kongresie ODS
od roku 2013.

Kdo tam učí Petra Fialu,
kdo vede Petra Fialu,
nejsem přidám Martin Kuba.

Je to Pavel Blažek.

Pavel Blažek je učitel Petra Fiali.

Zvožitelů Petra Fiali

a je to není zvlážitelů jeho cesty Petra Fiali.

Petra Fiala mimo chodem před Brděnské ODS
pod město říztu.